

Нагального вирішення потребують, окрім кадрової, і цілий ряд інших соціально-економічних проблем, основні з яких наступні:

- повна відсутність державної підтримки та сприяння діяльності вітчизняних підприємств зі створення нових автомобільних ПТЗ ГК, наприклад, у таких напрямках, як розроблення і реалізація державних програм у цій та супутніх сферах, надання податкових пільг на проведення НДР та ДКР, державні замовлення на інноваційні проекти, заборона ввезення старих КТЗ будь-якого віку (імпортуватися повинні тільки нові автобуси, тролейбуси, електробуси), обмеження терміну експлуатації автомобільних ПТЗ ГК тощо;

- вкрай низька оцінка праці інженерів-конструкторів, технологів, випробувачів, виробничників та інших фахівців, задіяних у процесі створення нових перспективних автомобільних ПТЗ ГК;

- створення спеціальних міських автобусів, обладнаних відокремленим відсіком з окремими дверима для гарантованого користування пасажирями, які пересуваються у інвалідних візках (сьогодні для них це майже не можливо);

- створення автомобільних ПТЗ ГК зі зменшеними допустимими навантагами на колеса їх мостів з метою збереження міських вулиць і продовження термінів їх служби без ремонтів (супутня проблема – заборона руху по міських вулицях великовантажних автомобілів, особливо при високих температурах повітря навколишнього середовища). У Китаї уже створені експлуатуються електробуси, обладнані трьома та чотирма мостами з допустимою навантагою на міст до 5000 кг (в Україні – 13500 кг).

Навіть з кількох наведених проблем видно, що такі вкрай важливі сфери суспільного життя як автобусобудування та міські пасажирські перевезення потребують негайної реорганізації за активної участі органів влади усіх рівнів на основі прийняття відповідних законів, формування державних програм їх розвитку в цілому та окремих складових частин тощо.

Література:

1. Войтків С.В. Програма розвитку вітчизняного автобусо-, тролейбусо- та електробусобудування для потреб міських і приміських перевезень пасажирів (концепція) / С.В. Войтків, Б.В. Курач, С.В. Немий // Автошляховик України. – 2017. – № 3 (251). – С. 22-28.

2. Проблеми реорганізації системи міських пасажирських перевезень. Меморандум учасників круглого столу // Зовнішньо-економічний кур'єр. – 2018. – Січень-лютий. – С. 20-21.

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА ЯК ОДИН З АКТУАЛЬНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВ

Гаркуша В.О., аспірант

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

В умовах ринкової економіки істотно збільшується значення і роль економічної безпеки в діяльності підприємств.

При цьому відповідно зростають і вимоги, що пред'являються власниками і керівниками підприємств до систем забезпечення економічної безпеки підприємств.

Дослідження теоретичних та практичних аспектів забезпечення безпеки розвитку суб'єктів господарювання знайшли відображення у працях вітчизняних та закордонних вчених, таких як: О. Ареф'єва, О. Бондаренко, В. Дикань, К. Гелбрейт, М. Дженсена С. Демінський, Н. Єршова, А. Землянкін, М. Ткаченко, Дж. Мінз, М. Міллер, І. Репіна, А. Чорна, В. Пономарьов, А. Штангрет, А. Нікітіна та ін. [1-3]. Аналіз наукових праць свідчить про те, що поняття безпеки є первинним по відношенню до поняття загрози діяльності підприємства.

Загроза – це такий розвиток подій, в результаті яких з'являється можливість або підвищується ймовірність порушення функціонування підприємства і не досягнення ним своїх цілей, зокрема, нанесення підприємству будь-якого виду шкоди.

Економічна безпека підприємства має будуватися з урахуванням специфіки діяльності підприємства. Формування системи економічної безпеки підприємства залежить від законодавчої бази, розуміння співробітниками політики безпеки, а також від практичного досвіду і знань керівників. Залежно від потреб і завдань конкретної системи економічної безпеки розробляються відповідні способи і виділяються кошти. Таким чином, алгоритм побудови такої системи включає: вивчення специфіки діяльності, місце на ринку, виявлення та аналіз загроз, аналіз заходів, моделювання нової системи, впровадження нової системи і експертна оцінка ефективності впровадженої системи.

В якості ефективного методу забезпечення економічної безпеки може виступати аналітична розвідка – це діяльність із збирання і обробку інформації для прийняття більш виважених управлінських рішень. До її видів відноситься конкурентна розвідка, спрямована на підвищення конкурентоспроможності підприємства. Це легальні способи.

До нелегальних способів відноситься промислове шпигунство – незаконна діяльність з отримання, використання інформації комерційної або службової таємниці. До заходів запобігання промислового шпигунства можна віднести захист зовнішнього периметра, шифрування інформації, продумані ефективні внутрішні політики підприємства.

Діяльність підприємства може бути перевірена податковими органами, пенсійним фондом, фондом зайнятості, антимонопольним комітетом, державним пожежним наглядом і поліцією та іншими інспекціями, які мають право на проведення даних заходів.

Для того, щоб запобігти витоку інформації технічними каналами, необхідно визначити, яка інформація є конфіденційною і як вона може стати доступною для конкурентів. Відповідно до проведеного аналізу розробляється комплекс заходів щодо усунення можливостей витоку такого характеру.

Складно не підкреслити актуальність всіх вищеописаних питань, але і вони не є вичерпними для експертної оцінки загроз, методів профілактики і боротьби.

В процесі експертизи необхідно керуватися правилом чотирьох ролей будь-якого елемента підприємства: суб'єкт забезпечення безпеки, об'єкт забезпечення безпеки, джерело загрози, об'єкт загрози.

Для успішного забезпечення економічної безпеки необхідне проведення заходів на всіх п'яти рівнях: рівень власницький (акціонерний); рівень вищого керівництва підприємства; рівень організаційної структури та системи управління підприємством, кадрова політики і система мотивації персоналу; рівень обліку, контролю, аналізу.

Вкрай важливим є закон трьох часів і необхідності повного охоплення фінансово-господарської діяльності підприємства за часом: служба безпеки підприємства має прогнозувати (розглядати в майбутньому часі); контролювати (в теперішньому часі); піддавати аналізу (в минулому часі) всі важливі події діяльності підприємства.

При цьому пріоритет віддається заходам запобіжного характеру, тобто протидія загрозам має починатися на максимально ранній стадії їх розвитку. Пропонується відразу створювати систему забезпечення, яка спроможна організовувати і вести діяльність, передбачаючи їх стійкість до загроз як обов'язкової властивості внутрішнього та зовнішнього середовищ.

Література:

1. Дикань В.Л. Економічна безпека підприємства: навч. посіб. для студ. економ. спец. ВНЗ / В.Л. Дикань, І.В. Воловельська, О.В. Маковоз. – Х.: УкрДАЗТ, 2011. – 270 с.

2. Єршова Н.Ю. Методичний підхід до формування інформації в системі стратегічного управлінського обліку з метою підвищення економічної безпеки суб'єктів господарювання / Н.Ю. Єршова // Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. – 2015. – № 10. – С. 276-281.

3. Козаченко А.В. Экономическая безопасность предприятия: сущность и механизм обеспечения: монография / А.В. Козаченко, В.П. Пономарев, А.Н. Ляшенко. – К.: Либра, 2003. – 280 с.

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І ІНТЕРНЕТ-ПІДПРИЄМНИЦТВО

*Горяїнов О.М., к.т.н., доцент
Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка*

Поширення інформаційних технологій сприяє збільшенню можливостей щодо реалізації товарів і послуг.